

LBRIS

We know
books

Original title: «Destructive love »
Copyright © 2022 by Olivia Clarke
Copyright © 2022 Literpress Publishing

Toate drepturile asupra ediției aparțin
Editurii LITERPRESS PUBLISHING
Str.Brebu, nr.3, sector 2, București
Email: Literpress@gmail.com
Magazin virtual: www.literpress.ro

Editori: Coman Iasmina, Drăgan Milica
Tehnoredactare: Cristian Nego
Grafică copertă: Hayalperest

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CLARKE, OLIVIA

Destructive love / Olivia Clarke;
trad.: Ela Bazan. - București:
Literpress, 2022
ISBN 978-606-95181-7-5
I. Bazan, Ela (trad.)
821.111

*Orice reproducere, totală sau parțială a acestei lucrări, fără acordul scris
al editorului și autorului este strict interzisă și se pedepsește conform
Legii dreptului de autor*

OLIVIA CLARKE

DESTRUCTIVE LOVE

LITERPRESS, 2022

București

CUPRINS

PARTEA I.....5

Capitolul 1 7*Capitolul 2* 9*Capitolul 3* 17*Capitolul 4* 20*Capitolul 5* 23*Capitolul 6* 26*Capitolul 7* 34

PARTEA A DOUA.....39

Capitolul 1 41*Capitolul 2* 47*Capitolul 3* 52*Capitolul 4* 59*Capitolul 5* 70*Capitolul 6* 71*Capitolul 7* 81*Capitolul 8* 87*Capitolul 9* 98*Capitolul 10* 101*Capitolul 11* 109*Capitolul 12* 123*Capitolul 13* 132*Capitolul 15* 143*Capitolul 15* 152*Capitolul 16* 161*Capitolul 17* 169*Capitolul 18* 174*Capitolul 19* 179*Capitolul 20* 184*Capitolul 21* 190

PARTEA A III-A.....201

Capitolul 1 203*Capitolul 2* 209*Capitolul 3* 218*Capitolul 4* 222*Capitolul 5* 227*Capitolul 6* 238*Capitolul 7* 244*Capitolul 8* 251*Capitolul 9* 256*Capitolul 10* 261*Capitolul 11* 271*Capitolul 12* 279*Capitolul 13* 287*Capitolul 14* 292*Capitolul 15* 298*Capitolul 16* 306*Capitolul 17* 316

Capitolul 1

Julia

Îi observ pentru prima dată verdele ochilor săi, și-mi pare că tot Universul se ascunde în ei. Trufași, sfidează totul în jurul lor, iar el, pare să dețină toate cheile către lacătele fetelor din liceu. Gazele prostuțe cedează atât de ușor în fața unui prădător feroce ca el, iar gândul că aş putea fi următoarea pe lista lui, mă sperie. Părul castaniu, așezat într-o aparentă dezordine, dat cu gel, umerii lați de sportiv, bicepșii lăsați ostentativ la vedere, totul strigă a masculinitate debordantă. A pericol. Băiatul rău, pus pe șotii, care atrage fetele în plasa lui, mai ceva ca un păianjen în căutare de pradă. Ca de obicei Eric stă la masa elevilor populari, alături de echipa de fotbal, majoretele și clubul Popularelor sau cum le zic eu *Clubul Coțofenelor*, asta pentru că toate au împreună un neuron și ceva. Îi studiez din umbră, și nu ar trebui să-mi pese de ei câtuși de puțin, dar uneori, mă întreb cum ar fi să am un iubit ca Eric și să fiu eu cea mai populară fată din școală. Gândul că aş fi iubita lui, mă intrigă, mă face să îmi imaginez scenarii care tulbură oceanul calm din mine, cu valuri nemiloase.

Pentru câteva secunde privirile ni se intersectează, iar el îmi face cu ochiul. Îl privesc nedumerită, întrebându-mă dacă schimbul de priviri îmi este adresat mie. Privirea lui sigură, demnă de Wilhelm Cuceritorul, capabilă să cucerească orice teritoriu, mă intrigă. Armura îi e un tricou albastru cu însemnele

echipei de fotbal, ce pare cu un număr mai mare. Blugii îi sunt ușor dezlânați după moda hip- hoperilor, dar ce știu eu despre ce se poartă sau e la modă. N-are nevoie de multe lucruri ca să iasă în evidență, dintre toți băieții care sunt la masă are ceva al lui care mă cheamă ispititor să îl descopăr. Prietena mea Patty mi-ar spune că e dragoste la prima vedere, dar refuz să cred în aberații demne de romaniere ca Sandra Brown sau Nora Roberts. Eric nu m-ar vedea niciodată așa cum s-ar privi doi îndrăgostiți dintr-o carte. Nu s-ar îndrăgosti niciodată de mine, și nici nu ar lupta până în pânzele albe ca să fiu a lui. Eric nici măcar nu știe că exist, pentru el sunt un simplu chip dintr-o mulțime. O stea banală și ștearsă pe un cer prea plin de aștri. Lipsită de strălucire. Știu că nu sunt tipul lui de femeie. Tocilarele nu fac parte din meniul lui de prădător, el se înfruptă din divele liceului, din coșofene. Iar eu, eu știu sigur că nu ar trebui să mă gândesc la el, sau la iubire. Am 18 ani, nu am iubit niciodată, dar poate într-o zi voi iubi. Nu azi, nu mâine, nu pe Eric. Pe cineva care să vadă într-o femeie totul și să îi murmure numele până la ultima suflare. Pentru că dacă voi iubi vreau să fie pentru totdeauna.

Încă mă privește, iar eu, nesigură de mine, și fără apărare, mă rătăcesc în infinitul undelor ce se ascund în ochii săi. Mă dezbracă de haine, iar stânjeneala pe care o simt, îmi face obrazii să roșească. Întorc privirea rapid, și îl aud cum râde cu prietenii săi. Aș putea să jur că l-am auzit: *Va fi o pradă ușoară*, dar cred că doar mi s-a părut. Nu pot sta departe și din nou, mă uit către masa lor. N-aș putea spune de ce sunt atât de atrasă de el. Când se sărută cu Angela întorc privirea scârbită. Și când te gândești că pentru câteva secunde chiar am zărit ceva la el...

Capitolul 2

Julia

Iubirea și viața socială nu au fost niciodată pe lista mea. Au fost mereu sarcini lăsate în așteptare, acele lucruri despre care nu știi prea multe și îți spui că va veni o zi în care te vei ocupa de ele. Am considerat mereu că am treburi mai bune de făcut, decât să particip la evenimente aparent sociale, în care tineri în călduri nu fac altceva decât să dea frâu liber hormonilor adolescenți.

Împinsă de la spate de gura mamei mele, am hotărât să particip și eu la balul de toamnă al liceului. Tocilara sadea a clasei avea să participe la bal. Asta da știre de dat la ziar.

Și cum orice Cenușăreasă are nevoie de o Zână bună, m-am lăsat pe mâinile vecinei mele Lorraine, expertă în arta machiajului, coafurii și hainelor.

– Arăți minunat, exclamă Lorraine entuziasmată, admirându-mă ca pe o creație de-a ei. Privindu-mă în oglindă mi se pare că sunt una destul de Frankensteniană. Parcă nu aș fi eu.

– Ești sigură de asta, nu arăt cam... prea piți?

– Arăți perfect, rochia aceasta arată genial pe tine, iar buclele parcă îți scot în evidență chipul. Arăți magnifiqué, încheie ea pe un ton franțuzit.

Mă uit cu atenție în oglindă, poate chiar are dreptate,

sunt un fel de bombă sexi-frankensteniană. Mă simt atât de stânjenită în rochia aceasta verde strâmtă pe corp, destul de scurtă, și mai sunt și pantofii cu toc.

– Mamăăă, strig eu la ea, nu e prea scurtă rochia? Intră în cameră și privirea ei admirativă mă irită.

– Nu, deloc. Ba chiar e prea lungă, mai ridică de ea, glumește mama.

Îmi dau ochii peste cap, în timp ce mama cu vecina se privesc complice. Ai zice că vor să mă arunce fix în gura lupului.

– Sigur ești mama mea? S-ar părea că vrei să mă trimiți la agățat.

– Ar fi și cazul, July. Viața nu e doar despre a învăța, trebuie să te distrezi, să te îndrăgostești. Înveți prea mult și nu zic că nu e bine, dar trebuie să te și distrezi, să vezi și partea frumoasă a vieții.

– Da, daa, așa e, are dreptate mama ta, intervine Lorraine. Și acum Cenușăreaso, la bal cu tine.

– Poți să vii pe la 12, dar nu mai devreme, îmi zâmbește mama.

Dacă stau o oră, e bine, îmi zic, dar ca să nu o dezamăgesc pe mama, mă abțin să îi spun asta. Pare că e destul de important pentru ea să mă vadă că ies. Mi-am petrecut ultimii ani, învățând, iar petrecerile nu au avut loc în meniul meu.

Balul nostru este în sala mare de sport. Am venit singură, nimeni nu m-a invitat la bal, iar eu nu mi-am bătut capul cu acest aspect. Mă uit oarecum stângace în sală, și de îndată ce pășesc parcă aș fi un pește pe uscat. Brusc rochia mă strânge, în picioare pare că am două pietroaie. Îmi spun că mai bine mă întorc acasă, petrecerile nu sunt pentru mine.

– Bună, frumusețe! Ești de la noi din liceu?

Mă uit ciudat la Eric, care nu știu dacă a schimbat trei vorbe cu mine de când suntem colegi. Poate dacă îl ignor va pleca.

– Hei... n-ai limbă?

– Ba am, dar n-am chef de bâzâială, Eric. Du-te și fă sex cu cineva, sau ceva de genul.

– N-ar trebui să fii atât de recalcitrantă, doar încerc să port o conversație cu tine.

– Conversație? Tu abia de mi-ai adresat trei cuvinte la școală și te-ai trezit acum, ce am avea noi de discutat, Eric?

Ochii lui mă privesc atât de intens, de parcă ar încerca să mă dezbrace. Observ verdele lor involburat și pentru o secundă mă pierd în valurile lor agitate. E atât de sigur pe el, încât mă intimidează în feluri în care nu credeam că o poate face cineva.

– Pentru orice lucru e un început, nu crezi?

– O, da și un sfârșit! Seară bună, Eric.

Îi întorc spatele și vreau să o găsesc pe Patty. O zăresc undeva la o masă, cu iubitul ei Matt. Ei sunt singurii mei prieteni. Brusc cineva mă trage de mânecă, iar eu am o enervantă senzație că știu cine e.

– Hei, unde fugi?

– Eric, lasă-mă, chiar n-am chef de prostiile tale. Lasă-mă o dată în pace! Mă rățoiesc la el, dar zâmbetul lui parșiv, iritant pe care îl afișează mă dezarmează.

– Julia, nu mai fi așa bătoasă. Ha... zice el, ridicând mâna în sus de parcă ar fi descoperit cine știe ce teoremă la matematică. Acum nu mai scapi. Hai să dansăm.

Ritmul muzicii se schimbă rapid, și nu știu cum ajung în mijlocul ringului, în brațele lui. Pe fundal se aude o melodie de

blues, iar eu mă simt de-a dreptul într-un ocean în care nu știu să înot. Mă uit în jurul meu, și cupluri-cupluri de adolescenți, profită de ocazie pentru a se pipăi, aruncând ocheade spre masa profesorilor supraveghetori. Aș vrea să fug de aici, sunt în brațele celui mai iscusit prădător din liceul nostru, iar eu nu vreau să par gazela prostuță în care leul dibace își înfige colții.

– Ți-am spus vreodată că ai niște ochi superbi?

– Nu, pufnesc eu. Ascultă, Eric! Cred că mă confunzi cu vreo coțofană cu care ești tu obișnuit, dar eu, nu sunt. Îți pierzi timpul cu mine, ok?

Mă strânge mai tare în brațe, parcă vrea să îmi arate contrariul. Apropierea dintre noi, îmi dă peste cap inima - o tobă imensă într-o cameră goală. Îi adu-mec parfumul, certându-mă în secunda doi că fac asta.

– Nu e nicio pierdere, bine? Ești singura femeie cu care vreau să îmi petrec timpul în seara asta.

Nu știu dacă să râd sau nu, căci el e foarte serios. Femeie? Pe bune? Mă aștept din moment în moment de undeva să apară vreo cameră ascunsă și să strige: E o farsă. Inima îmi bate scandalos de tare, și mă cert în sinea mea că sunt atât de vulnerabilă în prezența lui.

– Eric... ai băut ceva? Iei droguri?

– Nu, de ce? râde el.

– Așa... tu te auzi vorbind? *Ești singura femeie cu care vreau să îmi petrec timpul în seara asta*, îl imit eu maimuțărindu-mă. N-ai vrea să și fugim în lume pe un cal alb și să trăim ca aurolacii pe străzi?

– Ha, ha... nu știam că ești amuzantă.

– Nu știi nimic despre mine, îi răspund sec.

Mă atinge pe spate, și tresar, atingerea lui provoacă reacții

în lanț în corpul meu. E atât de ispititor, acum pot înțelege de ce toate colegile mele au trecut deja prin patul lui.

– Știu multe despre tine, mai multe decât crezi. Știu că ești romantică, inteligentă, amuzantă, și că dincolo de ochii aceștia negri, se ascund focuri... focuri.

– Ai grijă, s-ar putea să te arzi atunci.

S-ar putea să te arzi, îmi zic în minte. Parcă ar fi o replică dintr-o telenovelă proastă.

Se apleacă ușor spre mine, și îi aud respirația aproape de urechea mea. E un dragon cu flăcări, de îmi face pielea să ardă cu o simplă respirație? Focul m-a cuprins încet, dar sigur, însă nu vreau să îi arăt cât de mult mă intimidează prezența lui.

– Îmi place să mă joc cu focul, îmi șoptește el atât de sexi.

Vreau să scap acum din brațele lui, n-aș vrea să îmi pierd capul pentru unul ca el. Deși e periculos de sexi. Scandalos de sexi.

Patty mă privește mirată, în timp ce multe colegi de-ale noastre se uită urât la mine.

– Se pare că admiratoarele tale, nu prea sunt mulțumite că le ignori în seara asta, îi atrag eu atenția.

– Ce-mi pasă mie, sunt destui băieți aici care să le acorde atenție, eu am ochi doar pentru tine.

– Da? Ești tare amuzant, Eric, serios. Și ce anume te face dintr-o dată să ai ochi doar pentru mine?

– Tu te-ai uitat în oglindă? Ești superbă.

– Da, da, cum să nu, și ți-a luat ceva timp ca să îți dai seama asta, sau cum?

Zâmbește parșiv, mă enervează la culme siguranța lui.

– Da, mai bine mai târziu... decât niciodată.

– Ok, a fost chiar amuzant, așa că te rog, dă-mi drumul,

vreau să mă duc la prietenii mei.

Mă trage de mână, atât de tare, că aproape mă doare, iar eu inevitabil mă las purtată de el.

– Eric, dă-mi drumul, ce naiba ai?

Respir atât de greu, nu știu dacă de vină e inima ale cărei bătaii îmi cutremură tot corpul.

– Eric, țiș, să știi.

Mă târăște undeva afară, în timp ce mă tot zbat ca să scap din strânsoarea lui. Aerul rece îmi pătrunde în oase atât de rapid, încât mă face să tremur. Creierul se panichează pentru moment, îmi spune să scap mai repede din situația aceasta, dar oare ce îmi șoptește inima?

– Vreau să plec, îi spun. Aproape că nu îmi recunosc glasul e atât de stins.

Mă împinge spre perete. Deja îmi e teamă de el, dar e o teamă ciudată, care îmi face tot corpul să vibreze.

Mă mângâie ușor pe față, vreau să îl opresc, dar corpul nu mă ascultă. E atât de bine aici și acum, și știu că o să regret toate acestea mai târziu. Brusc fără niciun preaviz, mă cuprinde cu amândouă mâinile, și buzele lui sunt peste ale mele. Stângace nu știu ce să fac, e prima dată când cineva mă sărută. Habar n-am ce se presupune să faci în astfel de situații. Mi-ar trebui un ghid de instrucțiuni sau ceva de genul. Ar trebui să îl îndepărtez. Ar trebui, dar nu o fac. Un foc intens a pătruns de nicăieri, incendiind fiecare arteră din mine. Buzele lui peste ale mele mă răvășesc. Parfumul său îmi inundă tot spațiul. Stomacul meu strângându-se în valuri de emoție așa cum nu a făcut-o vreodată. Ce se întâmplă cu mine? Cu corpul meu?

– Ești superbă, murmură el mușcându-și buza de jos. Nu știu de ce am pierdut atâta timp fără să mă bucur de o așa

bunăciune ca tine.

– Bunăciune?

Brusc tot sângele mi se ridică periculos de mult la temperaturi ucigătoare și mă trezesc din visare. Pentru el, sunt doar o tipă pe care vrea să o bage în pat. Un nume banal pe lista lui de cuceriri. July, fraiero ce credeai? Că o să te răpească pe un cal alb și o să trăiți fericiți până la adânci bătrâneți?

– Bunăciune? repet eu.

– Da, bunăciune, de ce?

– Deci asta vrei? Să mă bagi în patul tău?

– Da, de ce? răspunde nonșalant.

– Dă-te la o parte, idiotule, vreau să mă întorc la petrecere. Îl împing destul de tare, încercând cu greu să maschez furia care a pus stăpânire pe mine.

– Stai, July, ai înțeles greșit... Stai...

Dar nu mai aștept, vreau să mă îndepărtez de lângă acest animal. Nu știu cum ajung înapoi în sală. Mă simt complet răvășită, sper din tot sufletul să nu arăt așa.

– Ce s-a întâmplat? mă întreabă Patty îngrijorată.

– Nimic... chiar nimic.

– Ești sigură? Deci, care a fost treaba cu Eric?

– Îl știi pe Eric... mereu un idiot.

– Mic îmi spui, pufnește ea. A încercat și pe mine să mă agațe acum un an. De fapt, a încercat să agațe pe toată lumea.

– E un fustangiu, spun eu înghițind în sec. Sărutul său m-a făcut să îmi pierd capul pentru moment, dar o să îmi revin. Nu îmi dau seama că ultimele cuvinte le-am spus cu voce tare.

– Sărut? V-ai sărutat?

– Daaa, a fost o prostie, încerc eu să par indiferentă, dar nu știu cât de bine îmi iese.

- Uau... sună interesant.
- Sună pe naiba!
- Și cum sărută Eric?
- Nașpa.

Dar o mint, nu vreau să îi spun că sărută periculos de bine, căci asta ar însemna să recunosc că mi-a plăcut, iar mie nu trebuie să îmi placă. Nu mă pot îndrăgosti de un idiot. Chiar dacă știu prea puține despre iubire, știu că nu așa trebuie să fie. Vreau ca bărbatul de care mă voi îndrăgosti să mă privească cu iubire, așa cum mama îl privește în fiecare zi pe tatăl meu. Așa cum el o privește pe ea. Ca și cum mâine n-ar mai fi. O iubire pentru totdeauna. Sau până la adânci bătrâneți. Să îmi reazăm capul pe umărul lui și acolo să fie locul perfect unde gândurile să mi se odihnească, iar el să mă sărute blând, șoptindu-mi: *Ești totul pentru mine.*

Dar... sărutul său. Blestemat fie el, a trezit în mine, lucruri care nici nu știam că există.

Privirile ni se intersectează în sala mare de dans, iar el, pervers ridică un pahar în cinstea mea. Îl înjur în gândul meu, și tot ce vreau e să se termine mai repede seara aceasta.

Capitolul 3

Julia

- De ce mă eviți?

Tresar când de nicăieri îmi taie calea Eric. Poartă o geacă de piele neagră cu gulerul ridicat, chiar zici că e dintr-un film american cu bad boys. Miroase puternic a parfum, o aromă ce o asemăn cu briza mării. El e acolo printre valuri, și vrea cu tot dinadinsul să mă tragă spre el.

Respir adânc și trec mai departe, fără să îl bag în seamă.

- Te-am întrebat ceva.

– Cred că ar trebui să iei niște pastile pentru memorie, uiți cam repede ce faci, ce spui, îi răspund fără să îl privesc.

În dimineața asta m-am aranjat mai mult ca de obicei. M-am trezit mult mai devreme, ca să îmi fac câteva bucle cu placa pe care mama mi-a luat-o anul trecut de ziua mea, și pe care nu am folosit-o până acum. Pentru prima dată în ultimii ani, am aplicat un gloss pe buze, unul de culoarea piersicii, și un strop de rimel pe gene, constatând cu stupeoare că nu îmi stă rău deloc.

– Nu uit deloc. Chiar doream să stăm de vorbă, să lămurim anumite aspecte.

– Eric, nu prea avem ce lămuri, serios, evită-mă, ok, e cel mai sigur așa. Îți spun că nu o să mă culc niciodată cu tine, dacă asta încerci.